

והא הכא דלא אפשר וקמיכוין ואסור –

But here where it is impossible and he intends and it is prohibited

OVERVIEW

רבא proved his ruling that by לא אפשר וקמיכוין it is אסור (challenging the view of אב"י, from the workers who were required to enter the קדשי קדשים with certain restrictions so that they should not derive benefit from the beauty of the קדה"ק; proving that לא אפשר (the repairs must be made) וקמיכוין (to derive benefit) is אסור. Our תוספות offers an [alternate] response on behalf of אב"י.

remarks: תוספות

הוי מצי אב"י לאוקמא כרבי שמעון¹ דאליבא דרבי יהודה פליגי:

רב"ש² could have established this משנה of לולין that it follows the view of ר"ש, for ר"ש could have argued according to ר"י whether לא אפשר וקמיכוין is אסור or מותר; however they all agree that according to ר"ש the rule is וקמיכוין לא אפשר.

SUMMARY

רב"ש² could have answered that the משנה of לולין is according to ר"ש.

THINKING IT OVER

1. According to תוספות (proposed answer) it would seem that ר"י (according to אב"י) would disagree with the משנה of לולין (since לא אפשר וקמיכוין is מותר). However this is not understood; how can ר"י maintain that there were no לולין in the המקדש?³

2. What advantage can there be in תוספות proposed answer over the actual answer?

¹ See the גמרא on כה, ב which states, כי פליגי דלא אפשר וקא מיכוין דאליבא דר' שמעון דאזיל בתר כוונה כולי עלמא לא פליגי דאסור, כי פליגי אליבא דר' יהודה.

² The reason the גמרא did not give this answer may be because the גמרא wanted to let us know the truth that even according to (אליבא דר"י) אב"י the rule is that מעילה מעילה אין בהם משום מעילה because of מעלה עשו בקדשים.

³ See צ"ח.